

[Kirkeministeren.]

Side gjort et stort Arbejde, som Socialdemokraterne har paaskønnet, og der er Udsigt til, at der kan komme en Flertalsindstilling om Kirkens indre Anliggender, altsaa angaaende Trossager, Bekendelsessager, Liturgi o. s. v.

Nu er vi, som det fremgaar af, hvad jeg har sagt, i Færd med at behandle det store økonomiske Spørgsmaal, og det maa behandles til Ende, ligesom der ogsaa efterhaanden er kommet nye Spørgsmaal til, rejst f. Eks. af Biskopperne, som vi ogsaa maa behandle færdigt, saa jeg kan ikke trøste det ærede Medlem Hr. Julin eller det ærede Medlem Hr. Nørgaard med, at det kirkelige Udvalg bliver færdigt paa denne Side Nytaar. Det kan være, at der vil gaa baade Vinter og Vaar og næste Sommer med ... (Afbrydelse: Og det hele Aar!). Ja, maaske det hele Aar, det er muligt, for det økonomiske Spørgsmaal er et stort Spørgsmaal, og der er meget divergerende Meninger om det, hvad ogsaa Debatten her har givet Udtryk for. De to ærede Medlemmer staar med een Mening, og jeg, og jeg tror adskillige inden for Folkekirken — ikke af de daarligste —, staar med en anden Mening.

Jeg har endnu kun en enkelt Ting at nævne. Det ærede Medlem Hr. Vagn Bro gjorde sig til Talsmand for, at der paa Finansloven, paa Budgettet for offentlige Arbejder, blev opført en Bevilling til Sikring af Kysten uden for Bogense Kirke og Bogense Kirkegaard, og Kirkeministeriet blev ogsaa nævnt i denne Forbindelse. Det ærede Medlem henstillede, om der ikke fra Kirkeministeriet kunde ventes nogle Penge hertil. Jeg maa desværre sige, at det tror jeg ikke. Det ærede Medlem nævnte, at der i 1920 blev solgt Kirkejord til et Beløb af, jeg tror 35 000 Kr., og spurgte, om de ikke kunde anvendes nu. Dette beror paa en Misforstaaelse, i 1920 blev der ikke solgt Kirkejord for 35 000 Kr. Det ærede Medlem bemærkede, at Pengene var gaaet ind i Kirkeministeriets Kasse, men vi har nu ikke nogen særlig Kasse, Kasserne ligger ude i Stiftsovrighederne, han mener sikkert, at de gik ind i Sognekirkernes Fond. Det gjorde de nu ikke, for det var ikke Kirkejord, der blev solgt, men Præstegaardsjord, og følgelig er Beløbet gaaet ind i Præstelønningsfonden, og der er Lovbestemmelse for, at Pengene ikke kan flyttes fra Præstelønningsfonden over til Kirken. Jeg kan derfor ikke trøste den ærede Forespørger med, at der kan komme noget Beløb til det Formaal fra Kirkeministeriet, men jeg maa henvide til

den højtærede Minister for offentlige Arbejder, under hvem denne Sag alene henhører.

Jeg tror hermed saa nogenlunde at have gjort Rede for de faa Henvendelser og Forespørgsler, der har været rettet til mig.

Ministeren for offentlige Arbejder

(Fris-Skotte): Det ærede Medlem Hr. Bomholt har i sin Omtale af Mellemregnskabsforholdet mellem Esbjerg By og Havn med Hensyn til forskellige i Anledning af Esbjerg Havns Udvidelse eksproprierede Arealer rejst et Spørgsmaal, som det vil tage for megen Tid at diskutere til Ende her under Finanslovbehandlingen. Dette synes der jo ogsaa saa meget mindre Grund til, som det ærede Medlem bebudede, at Esbjerg Kommune om kort Tid ad anden Vej vilde fremkomme med sine Krav eller Ønsker, og jeg skal derfor her kun gøre nogle faa Bemærkninger.

De $\frac{3}{4}$ Mill. Kr., som Esbjerg Kommune nu snart i 20 Aar i Rater paa 37 500 Kr. om Aaret har betalt, var et Bidrag til Havneanlægget, ansat til ca. 10 pCt. af Anlægsudgifterne. Herfor kunde Byen tage sig betalt i en Værdistigningsafgift, jævnfør Lovens § 3, hvilket den dog, saa vidt vides, ikke har benyttet, maaske ikke har kunnet benytte. Naar det ærede Medlem fremhæver, at disse $\frac{3}{4}$ Mill. Kr. har Byen ikke faaet forrentet, medens Havnen i mange Aar har givet Staten gode Renter af dens i Havnen anbragte Penge, saa kan jeg betro det ærede Medlem, at Staten trods visse Aars Forrentning endnu mangler Forrentning af sine Havneanlæg i Esbjerg til et Beløb, der kan skrives med syvcifrede Tal, saa der er ingen Grund for Esbjerg til at fortryde, at det var Staten og ikke Kommunen, der lagde disse Penge ud.

Mellemregnskabsforholdet stammer da heller ikke fra disse $\frac{3}{4}$ Mill. Kr., men fra nogle Arealer, som Staten eksproprierede, og hvoraf en Del medgik til Havnens Brug, medens langt den største Del solgtes til Kommunen kontant for 463 000 Kr., og af disse til Kommunen solgte Arealer skulde Staten da have to Trediedele af den ved Salg konstaterede Værdistigning, medens Kommunen fik den ene Trediedel. Her er det Mellemregnskabsforhold, som det har voldt ret store Vanskeligheder og Uoverensstemmelser igennem Aarene at klare.

Jeg skal ikke komme ind paa de af det ærede Medlem nævnte Eksempler paa formentlig uretfærdig Behandling fra Statens Side. De er, efter hvad der hævdes fra Administrationens Side, ganske ensidigt fremstillet. Bl. a. er der med Hensyn til det